

կարող Աստուծոյ՝ իսկապէս հրաշագործ մատին։ ինչ որ ալ ըլլայ ասանկ երկոյթներու բնական բացատրութիւնը՝ « բան մը չի պակասեցներ այն հրաշքէն, որ Յիսուսի Քրիստոսի մարդարէութեանց կատարումին մէջ կը կայանայ » (Տէօլինկէր), ու երկան կը բերէ իրապէս զերբնական բնոյթը այն եղելութեանց, որոնք Յուլիանոսի Նպատակներուն ձախողանքին յանգեցան։

Աւետարանի հրաշքներէն ոմանք, կասկած չկայ թէ, բացառիկ բայց բացատրելի այս հրաշքն նման, հիմնուած են յայտնի իրազութիւններու վրայ, որոնք իրենց համագործեամբ ցոյց կու տան գերազոյն իմաստութեան և զօրութեան մը իրերը իրենց վախճանական նպատակին տառնող միջամտութիւնը (*)։

Այսպէս ալ 363 ին Երուսալէմի Տաճարին վերացինութեան ձախողանքը կատ ունի այլի այլ մահրամասնութեանց և հետաքրքրական երեսոյթներու հետ, որոնց համակարգութիւնը որոշապէս ի յայտ կը բերէ բնութեան Արարէին Նըպատակը, այս էս ետ կեցնել գործառները իրենց աշխատանքէն և ցոյց տալ ամենուն վրիստոսի խաչին փառար յաղթանակը՝ Ռւրացողի մը երազային ու ամրարիշտ ծրագիրներուն դէմ։

Հազար ինը հարիւր տարիներ անցած են դրեթէ՝ յորմէ հնաէ իրականացած է Փրկիչին արցունքներու մէջէն արտասանած պատգամը։ Այն ատենէն իվեր Խօրայէլ կը թափառի աշխարհի վրայ առանց քահանայի, առանց սեղանի, առանց Տաճարի, ու չի գիտեր մինչև իսկ՝ թէ ո՞ւր է հիմա Սրբութիւն Սրբոցի ճիշդ տեղը։ Տիրոջ անէծքն է որ զորչուած է այդ մեծ սարաւաթին վրայ, ուր այժմ մահիկը Կ'իշխէ տիրապէս, և Խուամը լուի անզամ չ'ուզեր թէ Հրեան կրնայ որ մը տիրանալ այդ տեղին։

Հայացուց՝ Մ. Ե. Ն.

ԱՂՅԱԲԻՒԹՅԵՐ. **ԹՈՅ ՅԱՎԱՐԴ,** Julien l'Apostat, 3 vol.— DON H. LECERCQ, Julien l'Apostat, dans Dictionn. d'Archeol. Chrét. VIII, p. 305-399.— VACANDARD, Revue du clergé Français, 1911.— COURET, La Palestine sous les Empereurs grecs.— SAINT GRÉGOIRE DE NAZIANZE, Orationes in Julianum.— SAINT CYRILLE D'ALEXANDRIE, Contra Julianum.— SAINT JEAN CHRYSOSTOME, In sanctum Balylam, Contra Judaeos et Gentiles.

(*) Բնուրեան կազին հակառակ չէ, օրինակ համար, որ Տիրեական նովի մէկ ձուկը կու տայ սատե մը ու պահէ զայն իր կոլուրին մէջ, ու ապա ուսացուի Պետրոսի կարքէն. բայց այդ եղելուրեան զուգայիշիլ Ցիոնուի համանին, ու սատե մը ունենայ կ'ուզէ այն ատեն, ակնեեւ ցոյց կու տայ ամէն ինչ կարգադրող Վերին իմաստութեան մը հեռացարձ մարզ, Միենոցն բացարւիւնը նաեւ ձկան հրաշալի ուսուցուրեան եւ Ցիոնուի մանուան մամանակ տեղի ունեցած սասանութեան մասին։

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ ՂԵՄԱՐՆԵՐ

Խ Տ Օ Ր Ա Ծ Ո Ւ Կ Ր

(Փաւստու, Դպրութիւն Գ. գլ. Ժն.)

Խորաքուր բառը բացատրելէ յառաջ, հարկ կ'ըլլայ պատմել այն շարժառիթները՝ որոնց համաձայն Փաւստոս կը զործած նոյն բառը։

Աշխարհաբար կու տանք Փաւստոսի պատմութեան (էջ 10) այդ հատուածը։

Անորով թագաւորին որդի՝ Տիրան կը խընամէր Յուսուփիկը. արքայօրդին Տիրան իր զուատը կնութեան տուաւ Վրթանէսի որդուոյն Յուսուփիկը. եւ ան մինչ տակաւին մանուկ էր՝ առաջին գիշերը մէկ անգամ միայն միացաւ և կինը յդացաւ. Յուսուփ անսիլքի մէջ տեսաւ որ երկու մանուկներ ունենէր և անոնք հաճոյ չերն Աստուծոյ պատմոնին՝ և զղջացաւ իր ամուսնութեան համար. Ան կուլար եւ Աստուծոյ կ'աղաչէր և մեծ տառապանքով կ'ապաշխարէր. Ամուսնացոծ ժամանակը՝ մանուկի մը նման՝ թագաւորէն բոնագատուեցաւ. և սակայն Յուսուփ Աստուծոյ շնորհաց համաձայն կը զործէր, վասն զի անոնք որ ապագային համար անորմէ գլխաւոր հովիւներ պիտի ծնէին՝ սպասաւորներ պէտք էր ըլլային աշխարհի օգտին և աշխարհանական պատուիրանքներու համաձայն, եկեղեցիներու մշակութեան շահուն համար. Այլ սակայն Յուսուփ նոյն մէկ գիշերէն զատ, իր կնոջ չմօտեցաւ. եւ իր կինը ծնաւ երկու որդիներ, ինչպէս որ յառաջազոյն տեսաւ իր տեսիլքին մէջ, եւ առաջինին անունը Պապ գրուեցաւ և երկրորդինը՝ Աթանազինէս։

Յուսուփ այլ ես իր կնոջ չմօտեցաւ, իր մանկութեան առաքինութեանը համար. ոչ թէ ամուսնութիւնը իրը աղտեղի բան մը նկատելուն, այլ՝ վասն զի կը կասկածէր իր տեսած տեսիլքէն և իր ծնած անպիտան զաւակներէն։ Ան չէր ցանկար երկրաւոր զաւակներու, այլ այնպիսիներու՝ որ ծառայեն Աստուծոյ պաշտամունքին։ Ան Քրիստոսի միայն ծառայելը լաւ կը համարէր, և փառք կը սեպէր իր անձին. չէր մտածէր բնաւ թագաւորին սիրոյն կամ